

“मीठे बच्चे – बाबा जो हुनहुनछ, जसतो हुनहुनछ, तिमी बच्चाहरूमा पनि नमबरवार ले चिनछन्, यदि सबैले पहिचान गर्ने हो भने त धेरै भीड लाग्छ ।”

परश्चः- चारै तरफ परत्यक्षताको आवाज कहिले फैलिनछ?

उत्तरः- (१) जब मनुष्यलाई थाहा हुन्छ- स्वयं भगवान यस पुरानो दुनियाँको विनाश गराएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न आउनु भएको छ । (२) हामी सबैको सद्गति गर्न बाबा हामीलाई भक्तिको फल दिन आउनु भएको छ । यो निश्चय भएमा परत्यक्षता हुन्छ । चारै तरफ हलचल मच्चिनछ ।

गीतः- जो पिया के साथ है

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीतका दुई लाइन सुन्यौ । जो पियाको साथमा छन्... अब पिया को हुनहुनछ? यो दुनियाँले जान्दैन । धेरै बच्चाहरू छन्, तर उनीहरूमा पनि धेरै छन् जसले जानेका छन् न- कुन विधिले बाबालाई याद गर्नुपर्छ? त्यो याद गर्न आउँदैन । घरी-घरी भुल्छन् । बाबा समझाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू आफूलाई आत्मा समझ, हामी बिनदुहौ । बाबा, ज्ञानको सागर हुनहुनछ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ । यादको अभ्यास गर्ने यसो आदत बनाऊ, जसबाट याद टिकोस् । अनन्तिममा यही याद रहोस्- म आत्मा हुँ, शरीर त छ तर यो ज्ञान बुद्धिमा राख्नु छ- म आत्मा हुँ । बाबाको निरदेशन मिलेको छ, म जो हुँ, त्यस रूपमा बिरलै कसैले याद गरछन् । धेरै बच्चाहरू देह-अभिमानमा आउँछन् । बाबाले समझाउनु भएको छ, जसलाई पनि जबसम्म बाबाको परिचय दिँदैनौ तबसम्म केही पनि बुझ्न सक्दैनन् । पहिला त उनीहरूलाई यो थाहा होस्- उहाँ निराकार हाम्रो बाबा, गीताको भगवान हुनहुनछ, उहाँ नै सबैको सद्गति दाता हुनहुनछ । उहाँले यस समयमा सद्गति गर्न पारट खेल्न आउनु भएको छ । यस पवाइनटमा निश्चयबुद्धि हुने हो भने फेरि जति पनि साधु-सन्त आदि छन्, सबै एकै ठाउँमा आउने छन् । यहाँ ठूलो हंगामा मच्चिनछ । अहिले थाहा होस् कि यो दुनियाँ विनाश हुने वाला छ, यो कुराको निश्चय हुने हो भने मुम्बई देखि लिएर आबसम्म क्यू लाग्नेछ । तर यति छिटो कसैलाई निश्चय हुन सक्दैन । तिमीलाई थाहा छ- विनाश हुनुछ, यी सबै घोर निद्रामा सुति नै रहन्छन् । फेरि अनन्त समयमा तिम्रो प्रभाव निसक्नेछ । सानिमाँको घर होइन जुन यस कुरामा निश्चय होस्- गीताको भगवान परमपिता परमात्मा शिव हुनहुनछ । यो कुरा प्रसिद्ध हुने हो भने सारा दुनियाँमा आवाज हुन्छ । अहिले त तिमीले एकलाई समझाउँछौ भने अरूकाले भन्छ- तिमीलाई जादु लागेको छ । यो वृक्ष धेरै बिस्तारै बढ्नु छ । अहिले थोरै समय छ फेरि पनि पुरुषार्थ गर्नमा हरजा छैन । तिमीले ठूला-ठूला मानिसहरूलाई समझाउँछौ, तर उनीहरूले कहाँ बुझ्छन्? बच्चाहरूमध्ये पनि कतिले यस ज्ञानलाई बुझ्दैनन् । बाबाको याद छैन भने त्यो अवस्था हुँदैन । बाबालाई थाहा छ- निश्चय केलाई भनिन्छ । अहिले त कोही १-२ प्रतिशतले पनि मुश्किलले बाबालाई याद गरछन् । बस्न त यहाँ बसेका छन्, बाबासँग त्यो प्रेम हुँदैन । यसमा प्रेम चाहिन्छ, त कदिर हुनुपर्छ । बाबासँग प्रेम हुने हो भने बुझ्छन्- म कदम-कदम श्रीमत्तमा चलुछु । हामी विश्वको मालिक बन्छौ । आधाकल्पको देह-अभिमान बसेको छ, त्यसैले गर्दा अब देही-अभिमानि बन्नमा धेरै मेहनत लाग्छ । आफूलाई आत्मा समझिएर मोसट बिलबेड बाबालाई याद गर्नु सानिमाँको घर होइन । उनीहरूको अनहारमा नै रौनक आउँछ । कन्याले विवाह गरिन्छन्, गहना आदि लगाउँछिन् भने अनहारमा एकदम खुसी आउँछ । तर यहाँ त परियतमलाई याद नै गर्दैनन् त्यसैले अनहार यसो उदास भइरहन्छ, कुरै नगर् । कन्याले विवाह गरेपछि अनहार खुसी हुन्छ । कसैको त विवाह पछि पनि अनहार मुरदाको जस्तो हुन्छ । किसिम-किसिमका हुन्छन् । कोही त अरूको घरमा गएपछि अलमलिनछन् । त्यस्तै यहाँ पनि यस्तै छन् । बाबालाई याद गर्न मेहनत छ । यो गायन अनन्तको हो- अतीनदरिय सुख गोपी वल्लभको गोप गोपीनीहरूसँग सोध । आफूलाई गोप गोपीनी समझिनु निरन्तर बाबालाई याद गर्नु, त्यो अवस्था हुन्छ । बाबाको परिचय सबैलाई दिनु छ । बाबा आउनु भएको छ, उहाँले वरसा

दिइरहनु भएको छ। यसमा सारा ज्ञान आउँछ। लक्ष्मी-नारायणले जब ८४ जनम पूरा गरे अनि बाबाले अनन्तमा आएर उनीहरूलाई राजयोग सिकाएर राजाई दिनु भयो। लक्ष्मी-नारायणको यो चित्र हो नम्रवरण। तिमीलाई थाहा छ- उनीहरूले अधिल्लो जनममा यसतो करम गरेका थिए, त्यही करम अहिले बाबाले सिकाइरहनु भएको छ। भननुहुन्छ- मनमनाभव, पवित्र बस। कुनै पनि पाप नगर किनकि तिमी अहिले स्वर्गको मालिक, पुण्य आत्मा बन्यौ। आधाकल्प माया रावणले पाप गराउँदै आएको छ। अब आफूसँग सोध्नु छ- मबाट कुनै पाप त भएको छैन? पुण्यको काम गरिरहेको छु? अन्याको लट्ठी बनेको छु? बाबा भननुहुन्छ- मनमनाभव। यो पनि सोध्नुपर्छ- मनमनाभव कसले भन्यो? उनीहरूले भन्छन्- कृष्णले भने। तिमीले मान्यौ- परमपिता परमात्मा शिवले भननुभयो। रात दिनको फरक छ। शिव जयन्तीको साथै गीता जयन्ती हुन्छ। गीता जयन्तीको साथै कृष्ण जयन्ती।

तिमीलाई थाहा छ- हामी भविष्यमा राजकुमार बन्यौ। भिखारीबाट राजकुमार बननु छ। यो लक्ष्य-उद्देश्य नै राजयोगको हो। तिमीले सिद्ध गरेर बताऊ- गीताको भगवान श्रीकृष्ण थिएनन्, उहाँ त निराकार हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि सर्वव्यापीको ज्ञान उड्यो। सर्वका सद्गति दाता, पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ। भन्छन् पनि- उहाँ मुक्तिदाता हुनुहुन्छ, फेरि सर्वव्यापी भनिदिनछन्। जे जति बोलिन्छन्, त्यसलाई बुझ्दैनन्। धर्मको बारेमा जे आउँछ, बोलिदिनछन्। मुख्य धर्म छन् तीन। देवी देवता धर्म त आधाकल्प चल्यो। तिमीलाई थाहा छ- बाबाले ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। यो दुनियाँले जान्दैन। उनीहरूले त सत्ययुगको नै लाखौं वर्ष अवधि भनिदिनछन्। आदि सनातन देवी-देवता धर्म हो सबै भन्दा उच्च, तर यिनीहरूले आफ्नो धर्मलाई भुलेर अधार्मिक बनेका छन्। क्रिश्चियनहरूले आफ्नो धर्मलाई छोड्दैनन्। उनीहरूले जानेका छन्- कराइसटल हाम्रो धर्म स्थापना गर्नुभएको थियो। इसलामी, बौद्धी, फेरि क्रिश्चियन, यी हुन् मुख्य धर्महरू। बाँकी त साना साना धेरै छन्। कहाँबाट वृद्धि भयो? यो कसैले जान्दैन। मुहम्मद आएको अहिले थोरै समय भएको छ, इसलामी पुरानो हो। क्रिश्चियन पनि प्रसिद्ध छ। बाँकी त कति छन्। सबैका आ-आफ्नो धर्म छन्। आ-आफ्नो भिन्न-भिन्न धर्म, भिन्न-भिन्न नाम छन् त्यसैले अलमलिनछन्। यो जानेका छैनन्- मुख्य धर्मशास्त्र ४ छन्। यसमा डिटिज्म, ब्राह्मणिज्म पनि आउँछन्। ब्राह्मण सो देवता, देवता सो क्षत्रिय, यो कसैलाई थाहा छैन। गायन गरिन्छन्- ब्राह्मण देवताए नमः। परमपिताले ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय धर्म स्थापना गर्नुभयो, शब्द छन् तर पढ्छन् यसरी मानौं सृगा।

यो काँडाको जंगल हो। भारतवर्ष फूलको बगैँचा थियो, यो पनि मान्छन्। तर त्यो कहिले, कसरी, कसले बनाउनुभयो, परमात्मा के चीज हो? यो कसैले जान्दैन। त्यसैले अनाथ भए नि त्यसैले यी लडाईं झगडा आदि हुन्छन्। केवल भक्तिमा खुसी भइरहनुहुन्छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ उज्यालो बनाउन, सेकेन्डमा जीवनमुक्त बनाइदिनहुन्छ। ज्ञान अनन्त सद्गुरु दिया, अज्ञान अनन्त विनाश। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी उज्यालोमा छौं। बाबाले तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ। हुन त देवताहरूको तेस्रो नेत्र देखेका छन् तर अर्थ जानेका छैनन्। वास्तवमा तेस्रो नेत्र तिम्रो छ। उनीहरूले फेरि भनिदिएका छन् देवताहरूलाई। गीतामा ब्राह्मणहरूको कुनै कुरा छैन। त्यसमा त फेरि कौरव, पाण्डव आदिको लडाईं, घोडा-गाडी आदि लेखिदिएका छन्, केही पनि बुझ्दैनन्। तिमीले समझायौ भने भन्छन्- तपाईंहरू शास्त्र आदिलाई मान्नुहुन्न। तिमीले भन्न सक्छौ- हामीले शास्त्रलाई मान्यौ किन नमान्ने? जानेका छौं- यी सबै भक्ति मार्गका सामाग्री हुन्। गायन छ- ज्ञान र भक्ति। जब रावण राज्य हुन्छ अनि भक्ति सुरु हुन्छ। देवताहरू वाम मार्गमा गएर धर्म भ्रष्ट र करम भ्रष्ट बनछन् त्यसैले अहिले हिनदु भनिदिएका छन्। पतित बनेका छन्। पतित कसले बनायो? रावणले। रावणलाई जलाउँछन् पनि, समझनछन्- यो परमपरादेखि चलि आएको हो। तर सत्ययुगमा त रावण राज्य नै थिएन। केही पनि बुझ्दैनन्। मायाले बिलकुलै पतथरबुद्धि बनाइदिएको छ। पतथरबाट पारस बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। जब कलियुगमा आउनु हुन्छ अनि त आएर स्वर्णिमयुग स्थापना गर्नुहुन्छ। बाबा समझाउनु हुन्छ, फेरि पनि धेरै मुश्किलले कसैको बुद्धिमा

बसछ।

तिमी कुमारीहरूको अहिले विवाह हुन्छ। तिमीलाई पटरानी बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई भगाउनु भयो अर्थात् तिमी आतमाहरूलाई भननुहुन्छ- तिमी मेरा थियो फेरि तिमीले मलाई भुल्यौ। देह-अभिमानि बनेर मायाका बन्यौ। बाँकी भगाउने त कुरै होइन। म एकलाई याद गर। याद गरनमा नै मेहनत छ। देह अभिमानमा आएर धेरै विकरम गरछौ। बाबालाई थाहा छ, यो आत्माले मलाई याद नै गरदैन। देह अभिमानमा आएर धेरै पाप गरछन् भने पापको घडा सय गुणा भरिन्छ। अरूलाई मार्ग बताउनुको सट्टा सव्यले नै भुलछन्। अझै दुरगति परापत गरछन्। धेरै उच्च लक्ष्य छ। चढ्यो भने वैकुण्ठ रस, गिर्यो भने चकनाचुर। यो राजाई स्थापना भइरहेको छ। यसमा हेर कति फरक परछ। कोही त पढेर आकाशमा चढ्छन्, कोही जमीनमा नै रहन्छन्। बुद्धि डल भयो भने पढ्न सक्दैनन्। कसै कसैले भन्छन्- बाबा मैले कसैलाई समझाउन सकिदिन। भन्छु ठीक छ आफूलाई आतमा समझेर, म बाबालाई याद गर्यौ भने म तिमीलाई सुख दिनछु। तर याद नै गरदैनन्। याद गरने हो भने अरूलाई याद दिलाइरहन्छन्। बाबालाई याद गरने हो भने पाप नष्ट हुने थियो। उहाँको याद विना तिमी सुखधाम जान सक्दैनौ। २१ जनमको वरसा निराकार बाबाबाट मिल्न सक्छ। बाँकी त सबै अलपकालको सुख दिने हरू हुन्। कसैलाई रिद्धि सिद्धिद्वारा बच्चा मिल्यो वा आशीर्वादबाट लटरी मिल्यो भने विश्वास बसिहालछ। कसैलाई २-४ करोड फाइदा भयो भने धेरै महिमा गरछन्। तर त्यो त हो अलपकालको लागि। २१ जनमको लागि हो लथवे लथत मिल्न सक्दैन नि। तर मनुष्यले जानेका छैनन्। दोष पनि दिन सकिदैन। अलपकालको सुखमा नै खुसी हुन्छन्। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाएर स्वर्गको बादशाही दिनुहुन्छ। कति सहज छ। कसैले त बिलकुलै समझाउन सक्दैनन्। कसैले बुझ्छन् पनि, तर योग पूरा नहुने भएकाले कसैलाई तीर लाग्दैन। देह अभिमानमा आउनाले केही न केही पाप भइरहन्छ। योग नै मुख्य हो। तिमी योगबलद्वारा विश्वको मालिक बनछौ। प्राचीन योग भगवानले सिकाउनु भएको थियो, नकि श्रीकृष्णले। यादको यात्रा धेरै राम्रो छ। तिमीले नाटक हेरेर आयौ भने बुद्धिमा सारा कुरा सामुन आउँछ। कसैलाई बताउन समय लाग्छ। यो पनि तयस्तै हो। बीज र वृक्ष। यो चक्र धेरै स्पष्ट छ। शान्तिधाम, सुखधाम, दुःखधाम.... सेकेन्डको काम हो नि। तर याद रहे त हो नि। मुख्य कुरा हो बाबाको परिचय। बाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गरेमा तिमीले सबै कुरा जान्ने छौ। अचछा!

शिवबाबाले तिमी बच्चाहरूलाई याद गरनुहुन्छ, बरहमा बाबाले याद गरदैनन्। शिवबाबाले जानुहुन्छ- मेरा सपूत बच्चाहरूको को हुन्? सेवाधारी सपूत बच्चाहरूलाई त याद गरछु। यिनले कहाँ कसैलाई याद गरछन् र। यिनको आत्मालाई त निरदेशन छ- म एकलाई याद गर। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्तै। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्तै।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) भाग्यवान् बन्नको लागि एक बाबासँग सच्चा सच्चा प्रेम राख्नु छ। प्रेम गर्नु अर्थात् कदम कदम एकको नै श्रीमत्ता चलिरहनु।

२) सधैं पुण्यको काम अवश्य गर्नु छ। सबै भन्दा ठूलो पुण्य हो सबैलाई बाबाको परिचय दिनु। बाबालाई याद गर्नु र सबैलाई बाबाको याद दिलाउनु।

वरदान:- सधैं कार्य गरदा पनि मनसाद्वारा विश्व परिवर्तनको सेवा गर्ने जिम्मेवार आतमा भव कुनै पनि सधैं कार्य गरदा सदा यो समृद्धि रहोस्- म विश्वको सट्टे जमा विश्व कल्याणको सेवा अर्थ निमित्त हुँ। मलाई आफ्नो श्रेष्ठ मनसाद्वारा विश्व परिवर्तनको कार्यको धेरै ठूलो जिम्मेवारी मिलेको छ। यस समृद्धिले अलबेलापन समाप्त हुन्छ र समय पनि व्यर्थ जानबाट बचछ। एक-एक सेकेन्ड अमूल्य मानेर विश्व कल्याणको वा जड-चैतन्य

दुवै लाई परिवर्तन गर्ने कार्यमा सफल गरिरहने छौ ।
सलोगन:- अब योद्धा बन्नुको सट्टा निरन्तर योगी बन ।